

KÜLÜGYI KÖZLÖNY

KIADJA A MAGYAR KIRÁLYI KÜLÜGYMINISZTERIUM.

RENDELETEK.

5855/1a—1923. szám.

Rendelet diplomata-útlevelek kiállításának korlátozása tárgyában.

Szükségesnek találok akként rendelkezni, hogy a külügyminiszeriumban alkalmazott tisztviselők közül

1. a próbaszolgálatot teljesítő tisztviselők,
2. a szerződéses tisztviselők,
3. a tiszteletdíjas tisztviselők,
4. más tárcák részéről szolgálattételre be rendelt tisztviselők részére a jövőben diplomata-útlevél még kivételesen se állíttassék ki.

A külügyminiszerium központjában szolgálatot teljesítő számvevőségi és irodai-szakkbéli tisztviselők a jövőben diplomata-útlevelet kizárólag hivatalos kiküldetésből folyó útjaikra kaphatnak és azt az út befejeztével haladéktalanul és felszólítás nélkül tartoznak a kebelbeli 1/a. osztálynak visszaszolgáltatni.

Budapest, 1923. évi április hó 12-én.

Daruváry, s. k.

6583/1b—1923. szám.

Rendelet a m. kir. külügyminiszerium és a m. kir. külképviseleti hatóságok kiadványainak borítékolása tárgyában.

A beérkező futárpósták átvétele alkalmával azt tapasztaltam, hogy a külképviseleti hatóságok jelentékeny része minden egyes felterjesztésének továbbításához külön borítékot használ.

Ez az eljárás egyrészt fölösleges papírfogyasztással jár, másrészt az ügymenet egyszerűsítésének és a személyzet kihasználásának elvével is ellenkezik.

Ennélfogva kapcsolatban a folyó évi 4. számú Külügyi Közlönyben megjelent 5400/1b—1923. számú rendeletnek a kiadványok továbbításáról szóló 18. §-ával, ezennel elrendelem, hogy e § a következő 6. ponttal egészítendő ki:

„6. Ugyanarra a címre irányított *közigazgatási* kiadványok tisztázatai és azok mellékletei — amennyiben azt a célszerűség megengedi — lehetőleg egy borítékba zárandók. Ebben az esetben a borítékon felsorolandók

mindazok az ügyiratok számai, amelyeknek kiadványai az illető borítékban továbbíthatnak.

Az egyes borítékokat minél teljesebb mértékben kell kihasználni.“

E rendeletben foglalt intézkedések a külügyminiszeriumból kimenő aláírt tisztázatok borítékozásánál is a legszigorúbban betartandók.

Budapest, 1923. évi április hó 28-án.

A miniszter helyett:

Ambrózy s. k.,
rendkívüli követ és meghatalmazott
miniszter.

6376/1b—1923. szám.

Rendelet magyar postabélyegek beszerzése, kezelése, nyilvántartása és elszámolása tárgyában.

Az egyik külképviseleti hatóság jelentése szerint, ha a külképviseleti hatóságok a 3855/1a—1922. sz. rendelet I. fejezetének e) pontja értelmében sürgős esetekben közvetlenül intézések megkereséseket a hazai hatóságokhoz, e hatóságok válaszaikat többnyire a külügyminiszeriumba irányítják futár útján való továbbítás végett, valószínűleg azért, mert a magas külföldi postadíj fedezésére nem áll kellő hitel rendelkezésükre. Ezáltal az eljárás által — eltekintve attól, hogy néha egyes futárjáratok ki is eshetnek — a válaszok továbbítása tetemes késedelmet szenved, ami — különösen útlevélügyekben — úgy a szolgálat, mint a felek nagymérvű hátrányára válhatik.

E késedelmes eljárást az illető külképviseleti hatóság azáltal véli részben kiküszöbölhetőnek, hogy a hazai hatóságoknak ily esetekben a megkereső külképviseleti hatóság által megfelelő hazai válaszbélyeg küldetnek s e célból felhatalmazásomat kérte hazai postabélyegek beszerzésére.

Méltányolván az illető külképviseleti hatóság által a szolgálat érdekeire történt hivatkozással előadott indokokat, e tárgyban a következőket rendelem:

1. Azok a külképviseleti hatóságok, amelyeknek a fenti okból hazai postabélyegekre

van szükségük, e rendeletre való hivatkozással kérelmezhetik azok megküldését.

E tárgyban tett felterjesztésekben pontosan meg kell jelölni, hogy az egyes póstabélyeg-címletekből hány darabra van szükség.

2. A kért póstabélyegek a külképviseleti hatóságoknak átvételi elismervény kíséretében küldetnek meg, amely átvételi elismervény a felelős számadók aláírásával és a hivatali pecséttel ellátva felterjesztendő.

3. A hazai póstabélyegek a külképviseleti hatóságok részéről a pénz- és értékkezelés tárgyában kiadott 13.800/1b—1922. sz. utasítás 32. §-ának 2. és 34. §-ának 5. pontjában említett VII. minta szerinti elszámolási jegyzékben a 17.703/1b—1922. sz. rendelet rendelkezéseinek megfelelő alkalmazása mellett tartandók nyilván és számolandók el. E célból a VII. minta szerinti elszámolás („Nyomtatvány-Számadás”) megfelelően kiegészítendő és a „Magyar Póstabélyeg-Számadás” elnevezéssel látandó el.

A hazai póstabélyegek kezelésére és megőrzésére nézve szintén a 17.703/1b—1922. sz. rendelet rendelkezései mérvadók.

4. Az egyes hazai bélyegek költségmegtérítése címén az illető külföldi valutában azt az összeget kell beszédni és elszámolni, amely az egyes bélyegcímleteknek megfelel, ha a Magyarországból az illető országba, illetve az illető országból Magyarországra szóló egyszerű levelek postadíját magyar koronában és az illető külföldi valutában egymással szembeállítjuk. Például:

a) *Amerika. (Egyesült-Államok.)*

Magyarországból az Egyesült-Államokba szóló egyszerű levél postadíja 100 K, az Egyesült-Államokból Magyarországra szóló egyszerű levél postadíja \$ 0.05, tehát 100 K = \$ 0.05, a 100 koronás magyar póstabélyegért tehát 5 centet, az 50 koronás magyar póstabélyegért 3 centet, a 10 koronás magyar póstabélyegért 1 centet kell beszédni és elszámolni.

b) *Svájc.*

Magyarországból Svájcba szóló egyszerű levél postadíja 100 K, Svájcból Magyarországra szóló egyszerű levél postadíja 0.40 francs, tehát 100 K = 0.40 francs, a 100 koronás magyar póstabélyegért tehát 40 centimes-t, az 50 koronás magyar póstabélyegért 20 centimes-t, a 10 koronás magyar póstabélyegért 4 centimes-t kell beszédni és elszámolni.

c) *Ausztria.*

Magyarországból Ausztriába szóló egyszerű levél postadíja 75 korona, Ausztriából Magyar-

országba szóló egyszerű levél postadíja 1200 osztrák korona, tehát 75 magyar korona = 1200 osztrák koronával, a 100 koronás magyar póstabélyegért tehát 1600 osztrák koronát, az 50 koronás magyar póstabélyegért 800 osztrák koronát, a 10 koronás magyar póstabélyegért 160 osztrák koronát kell beszédni és elszámolni.

5. Az 1. pont értelmében teendő fölterjesztésnek tartalmaznia kell azt is, hogy az illető külképviseleti hatóság az egyes hazai bélyegcímletekért az illető ország valutájában a 4. pont rendelkezései alapján milyen összeget szed be.

A beszédett összegekben beálló minden változásról — ami a magyar, illetve az illető ország postatarifájának változása alkalmával lép életbe —, e rendeletre való hivatkozással, jelentést kell tenni.

6. A „Magyar Póstabélyeg-Számadás” mellékleteként a hazai póstabélyegek költségmegtérítése címén beszédett egyes összegekről, valamint a kiadott egyes bélyegcímletekről külön jegyzék vezetendő, amelynek a folyó tétele számot, a keltet, az iktatószámot, a befizető nevét és a befizetett összeget kell feltüntetni. E jegyzék naponként szabályszerűen lezárandó s annak napi végeredménye (a kiadott egyes bélyegcímletek és az ezekért beszédett napi végösszeg) a „Magyar Póstabélyeg-Számadás”-ba naponként átvezetendő.

Ez a jegyzék a 13.800/1b—1922. sz. utasítás 46. §-ának 2. pontja értelmében két példányban vezetendő és annak egyik példánya a havi számadással együtt a „Magyar Póstabélyeg-Számadás” mellékleteként fölterjesztendő.

7. A 6. pontban említett jegyzékbe be kell vezetni szabályszerűen azokat a hazai póstabélyegeket is, amelyek hivatalból küldettek el, amelyekért tehát költségmegtérítés nem szedett be. Ezeknél a tételeknél az összeg rovatba „hivatalból” vagy „ex offo” és az iktatószám jegyzendő be.

A hivatalból igénybevett hazai póstabélyeg-címletek darabszáma a „Magyar Póstabélyeg-Számadás” kiadási oldalán a „darab” rovatok alatt szintén szabályszerűen elszámolandók, a „pénzbeli ellenérték” rovat alatt azonban ezek értéke nem veendő tekintetbe. Ily esetekben a „jegyzet” rovatba feljegyzendő a 6. pont első bekezdésében említett jegyzéknek az a tétel száma, amely alatt a hivatalból igénybevett bélyegcímletek bevezetettek.

8. A külképviseleti hatóságoknál levő póstabélyegek indokolt esetekben rendes eladás tárgyát is képezhetik.

9. A külképviseleti hatóságok által kért hazai póstabélyegeket az 1/c. osztály utasítására a házipénztár szerzi be és küldi meg az illető

külképviselési hatóságoknak, ugyanazon módokat mellett mint az útlevelelőlapokat.

10. A m. kir. posta levéldíjtáblájának, valamint az abban eszközölt esetleges változásoknak a Külügyi Közlönyben való mindenkori közzétételével az elnöki iroda vezetőjét bírom meg.

11. A kebelbeli számvevőséget utasítom, hogy vezessen külön nyilvántartást az egyes külképviselési hatóságoknak megküldött magyar postabélyegekről és az ezek költségmegtérítése címén befolyt összegekről.

E nyilvántartás a számvevőség részéről az 1922/23. költségvetési év végével kezdődőleg félévenként bemutatandó.

Budapest, 1923. évi április hó 20-án.

A minister helyett:

Ambrózy s. k.,
rendkívüli követ és meghatalmazott
minister.

6143/1a—1923. szám.

Rendelet a Külügyi Közlönyben közzé nem tett körrendeletek tárgyában.

Felmerült esetből kifolyólag elrendelem, hogy oly körrendeletekben, melyek sürgösségük miatt, vagy más okból nem a Külügyi Közlöny útján közöltetnek, hanem közvetlenül küldetnek meg a m. kir. külképviselési hatóságoknak, mindig jelöltessék meg az a körülmény, hogy azok mely hivataloknak küldettek meg. (Pl. az

összes m. kir. követségeknek; az összes tényleges m. kir. külképviselési hatóságoknak és magyarul levelező tiszteletbeli m. kir. konzulátusoknak stb.)

Budapest, 1923. évi április hó 25-én.

A minister helyett:

Ambrózy s. k.,
rendkívüli követ és meghatalmazott
minister.

66.192/9b—1923. szám.

Rendelet a fiatal leányok, valamint magukban utazó nők védelmére vonatkozó intézményekről teendő jelentés tárgyában.

Felhívom a m. kir. követségeket, valamint a montreáli m. kir. főkonzulátust és a rio de janeiro holland kir. követséghez beosztott m. kir. főkonzult, hogy működési területükre nézve terjesszenek fel hozzám mielőbb lehetőleg részletes tájékoztató jelentést mindazokról az ottani intézményekről, amelyek fiatal leányok, valamint magukban utazó nők védelmére vonatkoznak (pályaudvari missziók, minta-elhelyezőhivatal, hajók és kikötők ellenőrzése, leányutasok segélyezése, elszállásolási intézetek, leánykereskedelem és nőkivándorlás ellenőrzése, szaklapok stb.).

Budapest, 1923. évi április hó 20-án.

A minister helyett:

Pósfai s. k.,
rendkívüli követ és meghatalmazott
minister.

KÖZLEMÉNYEK.

A revali m. kir. követség ideiglenes címe: Reval, Hotel Petersburg.

A revali m. kir. követség bejegyzett sürgőncíme: „Exung“, ami a Külügyi Közlöny III. évfolyama, 5. számának 25. oldalán följegyzendő.

A revali tiszteletbeli m. kir. konzulátus új sürgőncíme: „Katung“, ami a Külügyi Közlöny II. évfolyama, 9. számának 80. oldalán följegyzendő.

A trieszti és velencei m. kir. konzulátusok új területi beosztása.

Az olasz királyi kormány folyó évi január hó 18-án 53. szám alatt kiadott kormányrendeletével a volt osztrák tartományokra vonatkozólag új területi beosztást létesített, miért

is a trieszti és a velencei m. kir. konzulátus hivatali körletét újból kellett megállapítani.

A trieszti m. kir. konzulátus joghatósága a jövőben kiterjed az Olasz királyság Trieszt, Isztria és Friuli tartományainak területére.

A velencei tiszteletbeli m. kir. konzulátus joghatósága a jövőben kiterjed az Olasz királyság Velence, Vicenza, Padova, Rovigo, Belluno és Treviso tartományainak területére.

Fenti konzulátusok körlete a Külügyi Közlöny II. évfolyama, 9. számának 82. oldalán, illetve ugyanazon évfolyam 23. számának 212. oldalán helyesbítendő.

Magyarországon feladott közönséges levelek postai díjszabása.

A m. kir. kereskedelemügyi minister 12.285/X—1923. számú rendeletével a közön-

séges levelek postai díjszabását 1923. évi április hó 16-tól kezdve a következőkben állapította meg:

Ausztriába, Cseh-Szlovákiába, Lengyelországba, Németországba, Olaszországba és gyarmataiba, végül Romániába 20 grammig 75 korona.

Egyéb külföldre 20 grammig 100 korona.

A m. kir. belügyminister 14.917/1923. B. M. számú körrendelete

a délamerikai kivándorlás tárgyában.

(Valamennyi útlevelkiállító hatóságnak.)

Mióta az Északamerikai Egyesült-Államok a bevándorlást nagymértékben korlátozták, az országban egy erős kivándorlási mozgalom észlelhető a délamerikai államokba, főleg Argentína és Brazília felé.

Mind sűrűbben érkeznek hozzám kérvények, melyekben a Dél-Amerikába való kivándorlás engedélyezését kéri a folyamodók, azonban ottani létfenntartásukat és elhelyezkedésüket igazolni rendszerint nem tudják. Legtöbb esetben ezen mozgalom nem egyéb kalandos vállalkozásnál, amit megerősíteni látszik az is, hogy a mai Dél-Amerikában levő honosaink közül tudomásom szerint nagyon sokan kellő megélhetést maguknak biztosítani nem tudtak és szármalmas helyzetben vannak.

Nem kívánok gátat vetni annak, hogy az, aki bármi okból elhatározta magát, hogy hazájából kivándorol, ezen tervét — feltéve, hogy törvényes rendelkezés ebben nem gátolja —

meg ne valósíthassa, de épen az 1909. évi II. t.-c. értelmében kötelességem lévén a kivándorolni szándékozók védelméről is gondoskodni, nem járulhatok hozzá ahhoz, hogy valaki ügynöki rábeszélés, vagy az ottani viszonyok kellő ismerete hiányában oly helyre vándoroljon ki, ahol megélhetése biztosítva nincsen, vagy ahol csak a legnehezebb munka árán tud nyomorúságosan megélni.

A célból, hogy ily esetek be ne következessenek, szükségesnek tartottam a Kivándorlási Főosztály vezetőjét kiküldeni Dél-Amerikába, hogy ott a helyszínen tegye tanulmány tárgyává az ottani megélhetési, kereseti, klimatikus stb. viszonyokat és ez alapon állapítsa meg, hogy Dél-Amerika mely államai, illetve azok mely részei azok, melyekbe honosaink kivándorlását engedélyezhetjük, és mely államok, illetve vidékek azok, amelyekbe a kivándorlás az illetők jól felfogott érdekében nem engedélyezhető.

Mindaddig, míg kiküldöttem ezen útjáról vissza nem tér, a Dél-Amerikába való kivándorlás iránt előterjesztett kérelmek elbírálását függőben kell tartani; addig odaszóló útlevelek kiállítását nem engedélyezhetem, miért is fel-

hívom ^{Alispán} Főkapitány ^{Kapitány} urat, hogy az érdeklődőket erről kellőképp tájékoztassa és ily irányú útlevel iránti kérelmeket további rendelkezésemig ne terjesszen fel.

Budapest, 1923. évi január hó 26-án.

A minister helyett:

Dr. Kószó s. k.,
államtitkár.

SZEMÉLYI HIREK.

Kinevezések.

Siller Antal budapesti lakos II. osztályú követségi titkárrá 1923. évi március hó 24-én.

*

dr. Rössing Albert német állampolgár, lipcsei lakos tiszteletbeli m. kir. konzullá Lipcsébe 1923. évi április hó 7-én.

Kueffel Ede magyar állampolgár, lipcsei lakos tiszteletbeli m. kir. konzullá Lipcsébe 1923. évi április hó 7-én.

Áthelyezések.

Siller Antal II. osztályú követségi titkár a központból a belgrádi m. kir. követséghez

Szilágyi Dezső díjnok a központból a kolozsvári m. kir. útlevelkirendeltséghez.

Argay Béla díjnok a központból a bukaresti m. kir. követséghez.

Nyugdíjazás.

dr. Szilágyi Oszkár helyettes államtitkári címmel és jelleggel felruházott ministeri tanácsos az 1912. évi LXV. t.-c. 31. §-ának 3. kezezdése alapján 1923. évi május hó 1-ével saját kére mére végleges nyugalomba helyeztetett.